

Lyngen kommune

Revisjon av kommuneplanens arealdel

Planbeskrivelse

*Høyt rager gáisene,
over en vindstille fjord.
Speiler seg i vannet,
mektig, bratt og stor.
Brisker seg, og ser,
ned på den flate jord.
Hvor menneskene strever,
for maten på sitt bord.*

1. juli 2005

INNHALDSFORTEGNELSE

1.0	Innledning	01
2.0	Bakgrunn for kommuneplanens arealdel	02
2.1	Lovgrunnlag	03
2.2	Landskap, befolkning, næringsliv	03
2.3	Kommuneplanens strategidel	04
	Beliggenhet	04
	Befolkningsutvikling	04
	Satsingsområder	04
	Alderssammensetning	05
3.0	Planutforming	06
3.1	Arealplanens hovedhensikt	07
3.2	Nærmere om avveilingen mellom bruk og vern	08
3.2.1	Landbruk/utbygging	08
3.2.2	Reindrift/utbygging	09
3.2.3	Naturvern/utbygging	09
3.2.4	Friluftsområder/utbygging	10
3.2.5	Strandsonen/utbygging	10
3.2.6	Råstoffutvinning/utbygging	11
3.2.7	Vannforsyning/utbygging	11
3.2.8	Motorisert ferdsel/utbygging	12
3.2.9	Skredfare/utbygging	12
3.2.10	Trafikkforhold/utbygging	13
3.2.11	Kulturminner/utbygging	13
3.3	Planprosessen	14
	Egengodkjenning	15
4.0	Planforslag	16
4.1	Hovedtrekkene i planforslaget	17
5.0	Oppfølging av planen	19
5.1	Videre arbeid	20

1.0 Innledning.

Denne beskrivelsen begrunner og utdyper ulike forhold som har ligget til grunn for utarbeidelsen av kommuneplankart og bestemmelser for perioden 2005 – 2017.

Beskrivelsen er en ”samlebeskrivelse” av flere dokumenter som har vært brukt under planprosessen og den politiske behandlingen.

Plankartet er fremstilt på GIS-verktøyet Arc-view, versjon 9.0.

Forsidebilde: John Ivar Larsen

Dikt forside: Steinar Larsen

Tekst: Tekst og kartmaterieell er utarbeidet av Steinar Høgtun og Steinar Larsen

2.0 Bakgrunn for kommuneplanens arealdel

2.1 Lovgrunnlag

Lovgrunnlaget for arealdelen finner vi i Plan og bygningsloven. De viktigste paragrafene er:

Formål (§2). Planlegging etter loven skal legge til rette for samordning av statlig, fylkeskommunal og kommunal virksomhet og gi grunnlag for vedtak om bruk og vern av ressurser, utbygging, samt å sikre estetiske hensyn. Sikre at arealbruk og bebyggelse blir til størst mulig gagn for den enkelte og samfunnet.

Myndighet (§ 9-1 og 9-2). Kommunestyret er øverste planmyndighet i kommunen, mens lederen av kommunens administrasjon skal ha det administrative ansvar for kommunens planleggingsoppgaver.

Virketid § 20-1). Loven sier at det i hver kommune skal utarbeides en kommuneplan. Planen skal inneholde en langsiktig del og en kortsiktig del. Arealdelen inngår i den langsiktige delen (10-12 år). Arealdelen skal revideres minst en gang hver valgperiode (hvert 4. år).

Innhold (§ 20-4). Arealdelen skal i nødvendig utstrekning angi: Byggeområder, landbruks-, natur- og friluftsområder, områder for råstoffutvinning, andre områder som er båndlagt eller skal båndlegges, bruk og vern av vassdrag og sjøområder og viktige ledd i kommunikasjonssystemet.

Medvirkning (9-3, §16 og §20-2). Arbeidsprosessen er organisert etter intensjonene i plan og bygningsloven. Synspunkter fra lokalsamfunnet og fagmyndigheter har nedfelt seg i planforslaget.

Virkning av planen (§ 20-6). Kommuneplanens arealdel skal ligge til grunn ved planlegging, forvaltning og utbygging i kommunen. Oppføring av nye boliger, fritidsbebyggelse og øvrige tiltak, samt fradeling av eiendom til slike formål, må ikke være i strid med arealbruk eller bestemmelser fastlagt i planen.

Innsigelser til planen (§ 20-6). Dersom fylkeskommunen, nabokommunene eller statlige fagmyndigheter har innsigelser til planen, kan planen ikke egendekkes i kommunestyret. I slike tilfeller er det vanlig at fylkesmannen inviterer de berørte parter (kommunen/sektormyndigheter) til mekling. Dersom dette ikke fører frem, oversendes saken til departementet. Departementet kan gjøre de endringer i planen som finnes påkrevd.

2.2 Landskap, bosetting og næringsliv

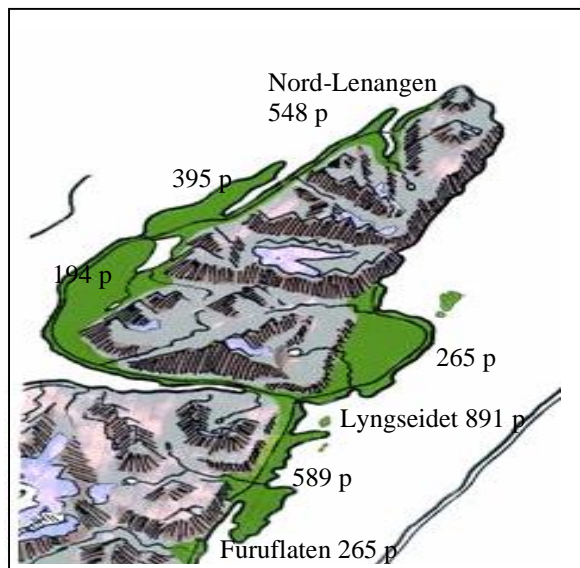

Fig. 1 – Bosettingsmønstret

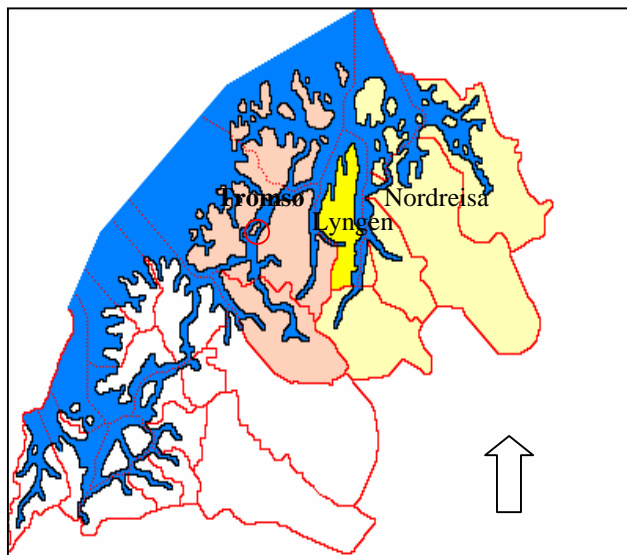
Landskap. Lyngen kommune ligger på halvøya mellom de to store fjordene Ullsfjorden og Lyngen. Mesteparten av halvøya består av et alpint og uberørt fjellandskap med isbreer og mange topper over 1500 moh. Den høyeste toppen Jiehkkevárre (1834 moh) er også den høyeste i fylket. Store deler av fjellområdene er av nasjonal verneverdi.

Befolkningsutvikling. Lyngen kommune har i dag et samlet innbyggertall på ca. 3150. I likhet med flestparten av landets distriktskommuner har kommunen nedgang i folketallet (ca. 400 færre enn for 10 år siden).

Bosetting. På begge sider av halvøya ligger dyrkbare lavlandssoner og bosettingsmønstret er fortsatt preget av den type næringstilpasning som tidligere var dominerende (kombinasjon jordbruk/fiske). Selv om en stadig større del av befolkningen bor på tettstedet Lyngseidet, er bosettingen i kommunen fortsatt meget spredt.

Næringsliv. Lyngen kommune har et bredt sammensatt næringsliv sammenliknet med omkringliggende kommuner. Fiskeri, fiskeforedling, landbruk, industri, varehandel og private tjenester utgjør til sammen ca. 670 årsverk. Antall årsverk er tilnærmet jevnt fordelt på nevnte næringstyper (+/- 100 på hver). I tillegg utgjør offentlige arbeidsplasser rundt 250 årsverk.

2.3 Kommuneplanens strategidel Beliggenhet

- Lyngen kommune er nabo til Tromsø, som er det sterkeste vekstsenteret i Nord-Norge.
- Lyngen kommune er - sammen med Storfjord – den sørligste kommunen med virkemiddelordninger.
- Landarealer/havn knyttet til sjøfart kan aktualiseres pga. økende skipsfart forbi Lyngen kommune generelt og pga. Snøhvitutbygginga spesielt.
- Lyngsalpene er internasjonalt kjent med stor publisitet om fjellene og fjordene.
- Lyngseidet har potensial som vintersportssted. Turistskipanløp, bruk av fjellandskapet m.m. gir utviklingsmuligheter innen reiseliv hele året.
- Kommunen er kjent for sitt industrimiljø. I det siste har ulike Tromsø-bedrifter vist interesse for å etablere seg i Lyngen.
- Etablering av MIT (Massachusetts Institute of Technology) i Lyngen kan gi interessante koplinger mot ulike typer næringsutvikling.

Fig. 2 – Kart over Troms fylke

Dette gir følgende føringer på arealplanarbeidet:

- Sikre fast vegforbindelse mot Tromsø.
- Sikre arealer til eksisterende industribedrifter.
- Sikre arealer til fremtidig industriformål.
- Sikre/utnytte etablert landskapsvernområde.
- Sikre områder som er egnet for reiselivsutvikling.
- Interkommunalt samarbeid om fjordene.
- Utvikle kommunesenteret.
- Råstoffutvinning (uttak av gabbro).

Befolkningsutvikling

Nedgang i folketallet betraktes som kommunens hovedutfordring. I tillegg er alderssammensetningen ugunstig i deler av kommunen. Se figurene nedenfor.

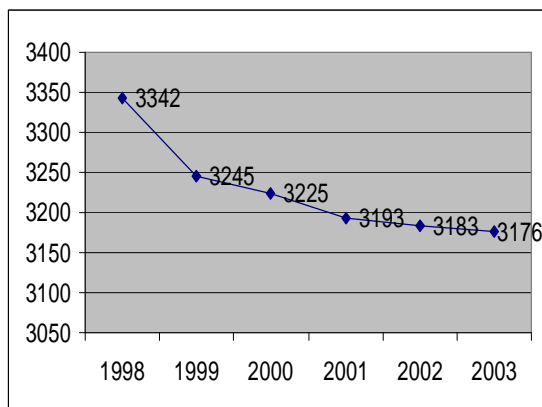

Fig 3 – Befolkningsutvikling i Lyngen kommune.

Satsingsområder.

Kommuneplanens strategidel er under utarbeiding. I kommunestyret har man definert 3 ”hovedpilarer” som kan motvirke fraflytting: Næringsliv, kvinner og ungdom. I tillegg har man definert *forebyggende helsearbeid* som et overordnet satsingsområde.

Dette gir følgende føringer på arealplanarbeidet:
Næringsliv: Sikre arealer for primærnæringene, andre næringstyper og vurdere arealer for nye næringer.

Kvinner: Utvikle kommunal infrastruktur (boligtomter med mer).

Ungdom: Sikre attraktive tomter og kulturtilbud.

Helse: Sikre rekreasjons- og friluftsområder, tilrettelegge for bruk av stier/anlegg, bygge gang/sykelveger.

Alderssammensetning

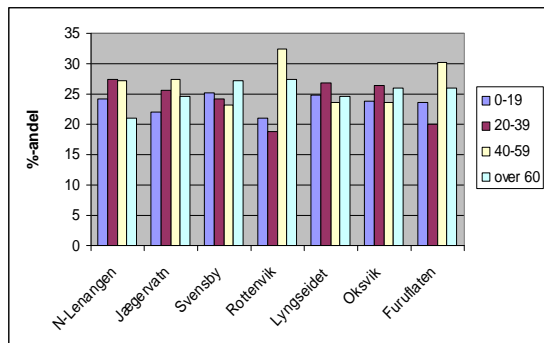

Fig. 4 Alderssammensetning

Figuren til venstre viser alderssammensetningen i ulike deler av kommunen. De mørke søylene representerer den mest "produktive" aldersgruppen (20-39 år). I Nord-Lenangen, Lyngseidet og Oksvik har aldersgruppen 20-39 år den største prosentandelen, i Rottenvik og Furuflaten er denne aldersgruppen lavest representert.

Dette ga følgende føringer på arealplanarbeidet:
Tilrettelegging for næringer og boliger er viktig i alle deler av kommunen. Kommunen må være særlig aktiv for tilrettelegging av gode nærings- og boligområder i Rottenvik og Furuflaten.

3.0 Planutforming

3.1 Arealplanens hovedhensikt

- Planforslaget er et resultat av en omfattende planprosess hvor *avveining* mellom utbyggingsinteresser og ulike vernehensyn har stått sentralt.
- I lavlandssonen har det vært særlig viktig å avklare forholdet mellom ulike utbyggingsinteresser og vern av produktive områder for landbruket.
- Høyfjellsområdene har potensial for ”nye” næringer som for eksempel reiseliv og bergverk. Disse virksomhetene må avveies i forhold til friluftsliv, reindrift, beiting og naturfaglige vernehensyn.
- Skissen nedenfor illustrerer hvilke typer hovedhensyn som er avveid mot hverandre.

Lokale interesser

1. Utbyggingshensyn <ul style="list-style-type: none">• vegnett• offentlige bygninger• industri• forretning• boliger• fritidsbebyggelse• naust

Sektorinteresser som ønsker å styre/hindre utbygging

2. Fornybare ressurser <ul style="list-style-type: none">• jordbruk• skogbruk• reindrift• fiskeri

3. ”Ikke-fornybare” ressurser <ul style="list-style-type: none">• naturvern• friluftsområder• kulturminner• vannforsyning• råstoffutvinning
--

Fig. 5 Skissen illustrerer hvilke typer hovedhensyn som avveies mot hverandre

Nærmere om de ulike interessefeltene:

1. Utbyggingshensyn

Lyngseidet, Furufleten og Straumen kan betraktes som tettsteder. Selv om en stadig større andel av befolkningen bor på tettstedet Lyngseidet, har kommunen likevel en meget spredt bosetting, lokalisert langs kyststripa.

Dette har sammenheng med at kommunen har et bredt sammensatt næringsliv. Landbruk, fiskeri, fiskeforedling, industri, varehandel og private tjenester utgjør til sammen ca. 670 årsverk. Antall årsverk er tilnærmet jevnt fordelt (rundt 100 på hver) på nevnte næringstyper. I tillegg utgjør offentlige arbeidsplasser rundt 250 årsverk. Det er et mål at innbyggerne skal finne et godt tilbud av offentlige - og private tjenester uten å måtte reise ut av kommunen. Disse tjenestene lokaliseres til tettstedene.

Det skal videre legges til rette for næringsutvikling i alle deler av kommunen. Tilrettelegging av spredt boligbygging skal skje i et slikt omfang at alle områder kan ta imot naturlig befolkningstilvekst.

2. Bruk og vern av fornybare ressurser. Med fornybare ressurser menes områder hvor det kan drives næring basert på naturgrunnlaget (jordbruk, skogbruk, reindrift og fiske).

Jordbruk. Kommunen er en aktiv jordbrukskommune med mange unge bønder og godt utviklet fagmiljø. På egne temakart er det registrert dyrka mark, aktive bruk og beiteområder. Jordbruket utgjør ca. 120 årsverk.

Skogbruk. Kommunen har liten tradisjon på skogsdrift som egen næring, men en del plantefelt avvirkes. Løvslogen er tradisjonelt brukt til brensel. På egne temakart er skilt mellom ”A” og ”B-skog”.

Reindrift. Det er 2 reinbeitedistrikter i kommunen. Rendalen (Iddonjarg`ga) i nord og Lakselvdalen/Lyngsdalen (Lakko) i sør. Begge distriktene er sommerdistrikter. Kalvingsland og flytteleier er i særlig grad sårbare for inngrep.

Fiske og fiskeforedling. Fiske- og fiskeforedling utgjør til sammen ca. 200 årsverk (ca.100 på hver). Areal til fiskeforedling tilknyttes eksisterende anlegg. Arealbruken i sjøen berøres i liten grad i denne planen, da man har startet et interkommunalt samarbeid om bruk av Lyngenfjorden.

3. Bruk og vern av ikke-fornybare ressurser

Landskap og naturvern. Store deler av kommunen er av nasjonal verneverdi og er vernet i medhold av naturvernloven. Ueberørt natur ventes å få økende verdi i fremtiden. Dette omfatter naturligvis verdier som rekreasjon og trivsel, men også kommersielle interesser. Reiseliv, sauehold, vannproduksjon med mer kan knyttes positivt til uberørt og ren natur.

Kulturlandskap og kulturminner. Mange bygder i kommunen har fortsatt intakte kulturlandskap med eldre bebyggelse. Disse har kulturhistorisk kildeverdi og estetisk verdi. I tillegg har disse opplevelses- og kommersielle betydning med tanke på reiselivsutvikling. Forholdet til kulturminner er i liten grad avklart direkte i arealdelen. Lov om kulturminner av 1978 vil anvendes ved delings- og byggesaker.

Vannforsyning. Nedslagsfelter for aktuelle drikkevannskilder er vist på kartet.

Sand, grus og mineraler. Lyngen kommune har forholdsvis lite sand- og grusforekomster. NGU har definert bare ett område som ”meget viktig”. Kommunen har store forekomster av bergarten gabbro (som er meget godt egnet til veg - og betongformål). Disse finnes imidlertid i liten grad som løsmasser. Det finnes en rekke bergarter av stor vitenskapelig interesse. Universitetet i Bergen har tidligere funnet mineraler av kommersiell interesse, også anrikninger av edelmetaller, men ikke i et slikt omfang at drift er interessant.

3.2 Nærmere om avveilingen mellom bruk og vern

I videre beskrivelse belyses avveiling mellom utbygging og ulike sektorinteresser. Det vil fremgå at jordbrukshensyn og strandplanloven medfører de vanskeligste avveininger i forhold til utbygging.

Beskrivelsen omfatter følgende avveininger:

- Landbruk/utbygging
- Reindrift/utbygging
- Naturvern/utbygging
- Friluftsliv/utbygging
- Strandsonen/utbygging
- Råstoffutvinning/utbygging
- Vannforsyning/utbygging
- Motorisert ferdsel/utbygging
- Skredfare/utbygging
- Trafikkforhold/utbygging
- Kulturminner/utbygging

3.2.1 Landbruk/utbygging

De naturgitte forholdene fører til at utbyggingsmulighetene stort sett er lokalisert til en stripe mellom strandlinja og fjellfoten. Her finnes også de produktive områdene for jordbruk. Vern av produktive arealer til landbruksformål er derfor den vanskeligste avveilingen i forhold utbygging. Landbruk representerer imidlertid en særstilling blant sektorene, fordi mange arbeidsplasser er tilknyttet denne næringen. I kommunen finnes ca. 11000 sauer og ca. 800 storfe, i tillegg kommer noen (store) geite- og grisehold. Kommunen har en god registrering av landbruksinteresser i kommunen og det skal utarbeides en landbruksplan det kommende året. De røde sirkelene er aktive bruk og de røde innrammingene illustrerer de viktigste jordbruksområdene. I disse områdene må utbygging utenom stedbunden næring vurderes meget nøye.

På strekningen Lenangsøyra – Jægervatn finnes de største sammenhengende jordbruksarealene som ikke er dyrket og disse representerer stort potensial for videre utvikling av næringen.

I indre del av Lyngen er det lite vårbeiteområder og disse er meget viktig å holde tilgjengelig. Dette gjelder særlig Kvalvikdalen.

Det vil være meget uheldig hvis de beste jordbruksområdene stykkes opp på en slik måte at naturgrunnlaget for næringen forsvinner.

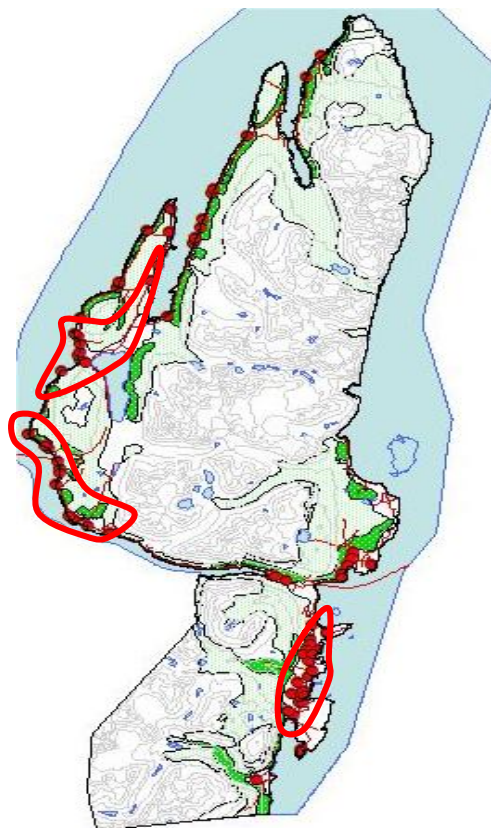

Fig. 6 – Aktive bruk og beiteområder.

3.2.2 Reindrift/utbygging

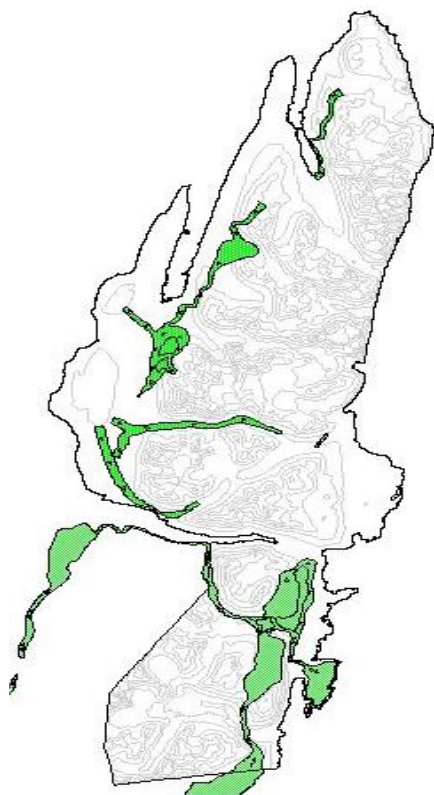

Fig. 7 – Flytteleier i kommunen

Det er 2 reinbeitedistrikter i kommunen. Rendalen (Iddonjarg`ga) og Lakselvdalen/Lyngsdalen (Lakko).

Kalvingsland, og i særlig grad flytteleiene, er sårbare for inngrep (flytteleiene er inntegnet på kartet).

I Rendalen reinbeitedistrikt er det bare hyttebygging i Nord-Lenangsbotn som kolliderer med reindrifthsyn. Det har vært drøftinger om mulige løsninger og forslaget som er inntegnet på arealplankartet er et kompromiss.

Uklarheter om fremtidige forhold mellom svenske og norske samer gjør at reindriften har lansert utskipssted på Ørnes. Dette innebærer lokalisering av flytteleier og oppsamlingsplasser som tidligere har ført til interessekonflikter mellom reindriften og sauene.

I dag er det forholdsvis få konflikter mellom reindriften og fastboende vedr. arealbruk.

Interessemotsetningene trer tydeligst frem under de korte flytteperiodene om våren og høsten (rein på innmark er uheldig for jordbruket og unødvendig ferdsel i utmarka er uheldig for reindriften). Sistnevnte gjelder særlig i kalvingstida og i flytteperiodene.

3.2.3 Naturvern/utbygging

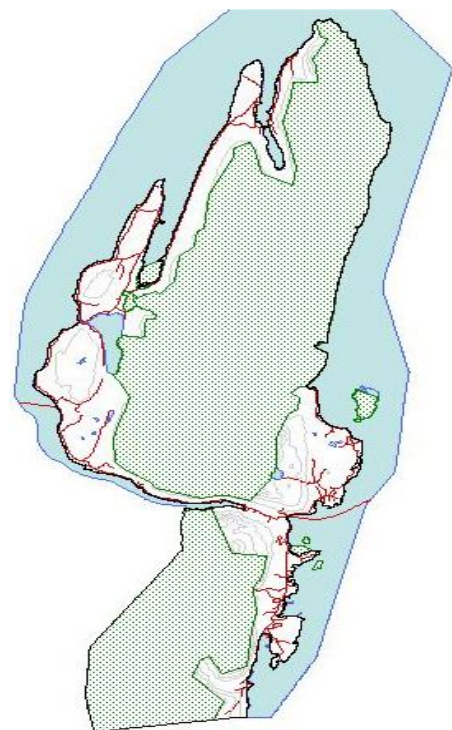

Fig. 8 – Nasjonale verneinteresser (grønn skravur)

Store deler av Lyngen kommune har nasjonal verneverdi og er vernet i medhold av naturvernloven.

Ingen av innspillene til utbygging berører verneområdene. Dette har først og fremst sammenheng med at verneområdene består av mye høyfjell og våtmark og dermed er dårlig egnet til utbygging.

Mulige interessekonflikter for fremtiden knyttes neppe til utbygging.

Kommersiell utnyttelse av fjellområdene ved bruk av scooter og helikopter er i dag aktualisert. Motorferdselsloven vil imidlertid være styrende uavhengig av vern.

En forvaltningsplan vil gi en nærmere avklaring om bruk og skjøtsel av området. Lyngen, Storfjord, Balsfjord og Tromsø kommune har sendt en søknad til Direktoratet for naturforvaltning om midler til utarbeidelse av en forvaltningsplan. Arbeidet antas å starte opp i siste halvdel av 2005.

3.2.4 Friluftslivsområder/utbygging

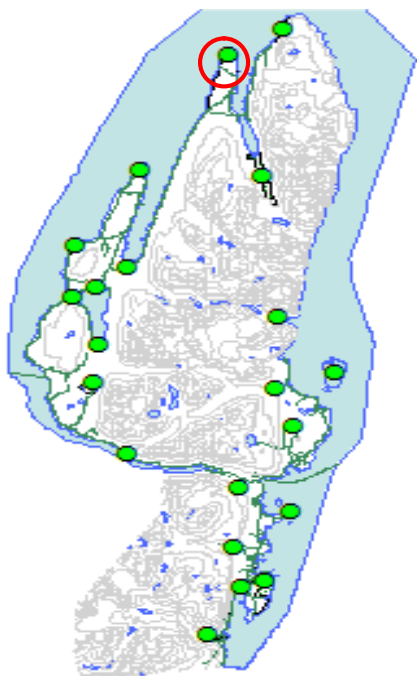

Fig. 9 – Friluftsområder definert av lokalbefolkningen

I kommuneplanens strategidel inngår forebyggende helsearbeid som ett av fire hovedsatsingsområder.

Sikring og tilrettelegging av områder som brukes til friluftsliv/rekreasjon inngår som et rimelig og godt virkemiddel.

Områdene langs strandsonen og vassdragene gir ofte stor opplevelsesverdi og utbygging i disse områdene bør unngås.

I møte med bygdelagene har man kartlagt mye brukte friluftsområder (22 innspill). De fleste av områdene vil bli brukt betydelig mer hvis man bedret tilgjengeligheten.

Fritidsbebyggelse er i størst mulig grad lokalisert utenfor 100 m beltet.

Av de viste friluftsområder er det bare området på Nord-Lenangsneset som i dag kolliderer med andre brukerhensyn. Området er foreslått til havn/råstoffutvinning (markert med rødt).

3.2.5 Strandsonen/utbygging

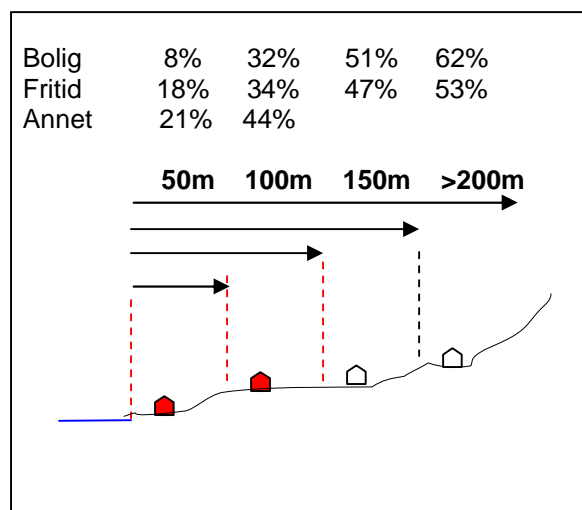

Fig. 10. Prosentvis andel av kommunens totale bebyggelse som ligger i strandsonen

De naturgitte forholdene har ført til en konsentrasjon av bebyggelse langs kyststripa.

I kommunen er det registrert ca. 4150 bygninger. Ca. 40% av bygningsmassen ligger innenfor 100 metersbeltet fra strandlinja. Naust og andre bygg som er relatert mot sjø utgjør ca. 10 %.

I kommunen er det ca. 1500 bolighus og ca. 250 fritidshus. 1/3 av disse ligger nærmere enn 100 meter fra strandlinja (se fig. 10). Årsaken til lokaliseringen skyldes dels tradisjonell næringstilpasning (kombinasjon jordbruk/fiske), dels skredfare.

Skredfaren er samtidig årsak til at store deler av kystlinja ikke kan bebygges (ca. 6,5 mil). I arealdelen er det lagt til rette for at boliger og næringer fortsatt kan etableres innenfor 100 metersbeltet, fritidsbebyggelse skal i hovedsak lokaliseres utenfor.

3.2.6 Råstoffutvinning/utbygging

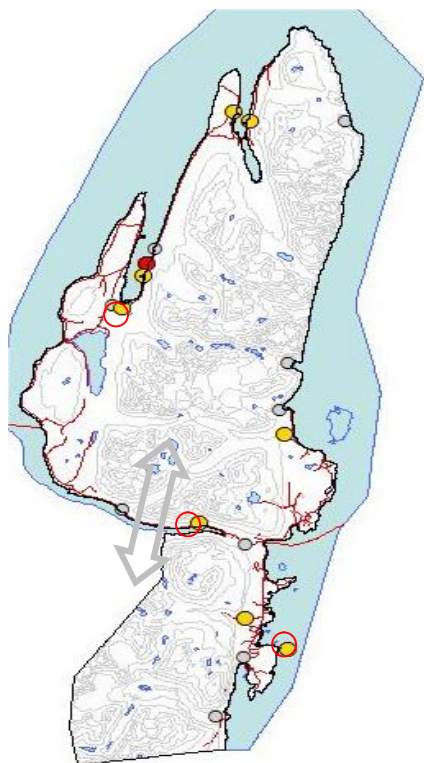

Fig. 11 Kart over grus- og sandressurser.

Sand- og grusforekomster:

Det er forholdsvis lite sand og grus som er egnet til veg – og betongformål i kommunen. NGI har vurdert 1 som ”meget viktig” (rød markering) og 8 som ”viktig” (gul markering). Selv om områdene ikke utvinnes i dag, bør de ikke bygges ned. Noen av forekomstene kan være vanskelig å utnytte. Dette gjelder Sør-Lenangsbotn, Ura og Kvalvikneset. Disse er markert med røde ringer.

Stein og mineraler:

Det finnes store mengder gabbro (hard steinsort) i fjellmassivet. Disse kan stort sett bare nås fra Kjosens-området (markert med grå pil).

Det finnes mange andre bergarter av stor vitenskapelig interesse. En del av disse er også av kommersiell interesse, men finnes ikke i en slik størrelsesorden/tilgjengelighet at det i dag er drivverdig.

I kommunen finnes mange steinbrudd/masseuttak som er avsluttet på en ukritisk måte. I disse områdene kan det tas ut noe mer råstoff under forutsetning av ”styrt” avslutning. Dvs. at det tas hensyn gjenbruk og til omkringliggende landskap.

3.2.7 Vannforsyning/utbygging

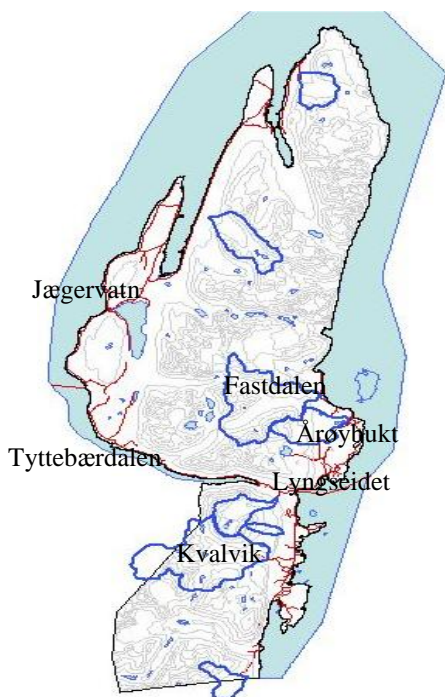

Fig. 12 Kart over nedslagsfelter for drikkevann.

Det er ønskelig med klausulering av nedslagsfelter for vannforsyning for å sikre god drikkevannshygiene.

De fleste nedslagsfeltene ligger i høyfjellet og kolliderer i liten grad med utbyggingsinteresser. Utbygging rundt Lyngseidet og Årøybukt kan aktualisere interesse motsetninger.

Årøybukt vannverk vurderes sammenslått med Fastdalen vannverk og Lyngseidet vannverk vurderes sammenslått med Karnes og Kvalvik vannverk.

Mesteparten av arealene som ikke har offentlig vannforsyning ligger på Ullsfjordsida mellom Tyttebærdalen og Jægervatn. Nytt nedslagsfelt er under vurdering i Tyttebærdalen.

3.2.8 Motorisert ferdsel/utbygging

Fig. 13 Kart over eksisterende skuterløyper.

I Finnmark og Nord-Troms kan det opprettes snøscooterløyper til rekreasjonskjøring (§4 i motorferdselsloven). De naturgitte forholdene begrenser imidlertid etablering av løyper. Kommunen ønsker ikke lokalisering av løyper i skredfarlige områder.

I områder som kan brukes, møtes gjerne flere interessefelt.

Loven innskrenker ikke grunneiers rettighet til å forby kjøring på sin eiendom (§10). Kommunen krever derfor underskrifter fra berørte grunneiere før planlegging av nye løyper starter opp.

Fig. 13 viser godkjente løyper (grønn farge). Av nye løyper er det bare traseen på Storsteinnes som er avklart i forhold til grunneierne (rød sirkel). Denne er fremmet på vanlig måte i medhold av motorferdselsloven og er oversendt fylkesmannen for endelig godkjenning.

Løypa på Lyngseidet var et prøveprosjekt og er nedlagt.

3.2.9 Skredfare/utbygging

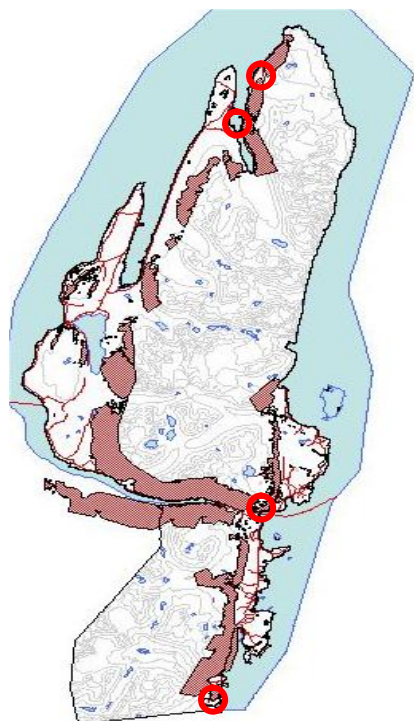

Fig 14 Kart over skredfarlige områder

Kartet viser områder for 1000-års skred i kommunen.

Furuflaten, Lyngseidet (Stigen), deler av Kjosens, Straumen og Russelv er mest utsatt for snøskred.

NGI har det siste året gjort nøyaktigere undersøkelser av de mest utsatte områdene og vurdert skredrisiko ut fra ulike tidsintervaller (1000 års-, 333-, og 100-års skred).

Det gir større fleksibilitet med hensyn til utbygging, da man kan tillate ulike typer bygninger relatert til ulike skredgrenser.

Restriksjoner tilknyttet de ulike områdene fastsettes i henhold til ”teknisk forskrift til bygningsloven av 1997” (merket 14.100 – 1-2003).

Fig. 14 illustrerer skredfaren mot bebyggelsen. De røde markeringene viser hvilke områder som er vurdert nærmere av NGI.

3.2.10 Trafikkforhold/utbygging

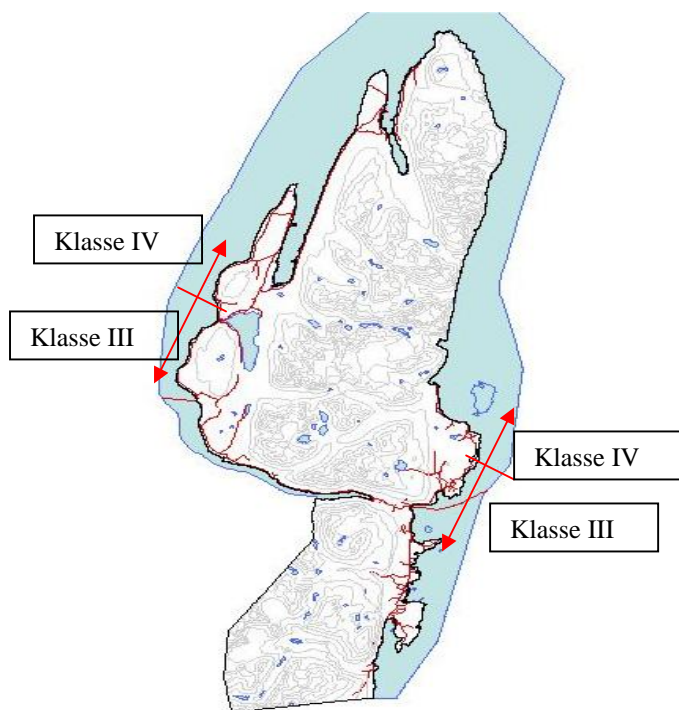

Fig. 15 – "Rammeplan for avkjørsler"

Rammeplan for avkjørsler er utarbeidet av statens vegvesen. Planen inndeler vegnettet i 4 klassifiseringer (I. Meget streng holdning, II. Streng holdning, III. Mindre streng holdning, IV Lite streng holdning). Det er bare de to mildeste klassifiseringene som anvendes i Lyngen. Fra Jægervatn og nordover på Ullsfjordsida og fra Elvejord og nordover på Lyngensida anvendes "Lite streng holdning". Det øvrige vegnettet, som i hovedsak gjelder riksvegene, har klassifiseringen "Mindre streng holdning".

Spredt randbebyggelse langs hovedvegene representerer likevel et generelt trafikksikkerhetsproblem, ettersom mengde avkjørsler medfører øket antall konfliktpunkter. Kommunen har sammen med statens vegvesen vurdert nye avkjørselspunkter sammen.

Hensynet til trafikkhensyn styres ellers i hovedsak gjennom bestemmelsene til planen.

3.2.11 Kulturminner/utbygging

Fig. 16 Freda, bygninger (rød), Sefrakbygninger (gul) og kulturminner (grønn)

I Lyngen kommune er det relativt få vedtaksfredete kulturminner som er fredet med vedtak etter bygningsloven eller kulturminneloven. Mange bygg og anlegg er imidlertid automatisk fredet etter kulturminneloven. Alle bygninger og anlegg før 1537, stående bygninger fra 1537-1649, samt samiske bygninger og anlegg eldre enn 100 år er automatisk vernet.

Men også kulturminner, kulturmiljø og kulturlandskap fra nyere tid kan ha stor verdi selv om disse ikke innehar rettslig vern. Lyngen har mange Sefrakbygninger (gule punkter). Disse, sammen med gjenreisningsbygg, er med på å gi kulturlandskapet i Lyngen et særpreg. Kommunen vil kunne gi bruksendring fra for eksempel fjøs til utleiehytter, fritidsbolig eller annet bruk, forutsatt at det ytre særpreget opprettholdes. De grønne punktene er freda kulturminner.

Selv om det til en viss grad er lagt noen føringer gjennom bestemmelsene til planen, bør hensynet til bygningsmiljøer og kulturlandskap vurderes nærmere i en mer detaljert plan.

Arealbruken i planen er ikke endelig avklart i forhold til Lov om kulturminner av 1978. Alle delings- og byggesøknader skal derfor sendes til kulturvernmyndighetene på høring for avklaring i forhold til nevnte lov.

3.3 Planprosessen

Arbeidsprosessen er organisert etter intensjonene i plan og bygningsloven. Synspunkter fra lokalsamfunnet og fagmyndigheter har nedfelt seg i planforslaget.

Lokal medvirkning:

Politiske innspill:

Med bakgrunn i kommunens hovedutfordringer (se kap.1.3 og 1.4), er tilrettelegging av boligarealer og alle typer næring viktig. Det er også viktig å sikre områder som brukes til rekreasjon og trivsel og dermed bidra til forebyggende helsearbeid. Kommunestyret foreslo følgende prioriteringer for fremtidig byggeområder:

Prioritet 1: Alle typer næringsarealer og boligtilrettelegging.

Prioritet 2: Spredt boligbygging og fellesthytter

Prioritet 3: Privat hyttebygging.

Innspill fra bygdelag/private:

Det er avholdt møter i alle bygdeutvalgene (10). De ulike bygdeutvalgene fikk utdelt kart og har foreslått lokaliseringer av boligområder, næringsarealer, rekreasjonsområder, hytteområder med mer.

Ekstern medvirkning:

- Mesteparten av kartfestet informasjon er innhentet fra "Arealis" og sektormyndighetenes geodatabaser.
- Det er avholdt fellesmøter hvor de mest berørte sektorene på fylkes- og statsnivå har deltatt.
- Under planprosessen ble det holdt kontakt med sektormyndighetene med bruk av e-post og telefon.
- Møtene ble avviklet i regi av fylkeskommunens "planforum".
- Representanter fra Lyngen formannskap deltok på møtene.
- Formannskapet er kommunes planutvalg og hensikten med deltakelsen var å få økt kunnskap om fylkeskommunale og nasjonale hensyn i denne type arbeid.

Medvirkning før offentlig ettersyn

Utarbeidelse av planforslag

Det kom inn 122 innspill fra bygdeutvalg, lokale organisasjoner og private. Av disse ble 96 nedfelt i planforslaget, mens 26 ikke ble innarbeidet. Innspill på boliger og næringsarealer ble i hovedsak innarbeidet i planforslaget. Innspill som ikke ble inntegnet omfattet i hovedsak ønsker om fritidsbebyggelse. Dette hadde ulike årsaker (bygging i skredfarlige områder, innenfor 100m strandsone, i friluftsområder eller i landbruksområder).

Offentlig ettersyn

Planforslaget ble lagt ut til offentlig høring ved årskiftet 2004/2005. Under høringsrunden fremkom det 49 merknader/innsigelser til planforslaget. 23 merknader kom fra private personer, 14 fra bygdelag og organisasjoner og 12 fra statlige/fylkeskommunale instanser.

Innsigelser fra sektormyndigheter

Av statlige/fylkeskommunale instanser var det 3 sektormyndigheter som reiste **innsigelse** mot planforslaget (fylkesmannen, fylkeslandbruksstyret og Statens vegvesen). Innsigelsene var reist i flere punkter.

Kommunal behandling av merknader og innsigelser

Lyngen formannskap behandlet alle innsigelsene og merknadene i møte den 04.05.05. Innsigelsene ble bare delvis tatt til følge og formannskapet inviterte berørte sektormyndigheter til møte for å unngå formelle meklingsrunder. Møtene ble avholdt den 09.05.05 (fylkesmannen), 11.05.05 (fylkeslandbruksstyrets administrasjon) og 18.05.05 (Statens vegvesen).

Møtene var konstruktive og oppklarende. Med bruk av elektronisk planverktøy (arc-view) var tilgangen på mengde informasjon langt større enn det som var fremstilt i beskrivelsen. Dette dannet et bedre beslutningsgrunnlag og kommunen og sektormyndighetene ble i hovedsak enige om arealdisponering og bestemmelser til planen.

Utarbeidelse av nytt kart og bestemmelser

Med bakgrunn i møtene ble det utarbeidet et nytt kart med bestemmelser. Hovedtrekkene fra det forrige planutkastet ble imidlertid i stor grad opprettholdt og kommunen så ikke grunn til å legge planforslaget ut på ny høring.

Sektormyndighetene fikk imidlertid anledning til å uttale seg til det nye forslaget før sluttbehandlingen i kommunestyret. Det forelå ikke innsigelser til det nye planforslaget.

Alle som hadde merknader til planforslaget (private og ulike organisasjoner) ble tilskrevet og orientert om den kommunale behandlingen av merknadene. Kommunen skrev også til de som blir negativt berørt av endringene etter møtene med sektormyndighetene. Det ble gitt mulighet for disse å komme med merknader før endelig godkjenning i kommunestyret.

Egengodkjenning

Kommunestyret egengodkjente planforslaget 1. juli 2005.

4.0 Planforslag

4.1 Hovedtrekkene i planforslaget

Det fremstilte kartet og bestemmelsene kan betraktes som en konklusjon på de ulike avveier som er presentert i beskrivelsen. Illustrasjonene nedenfor viser hovedtrekkene.

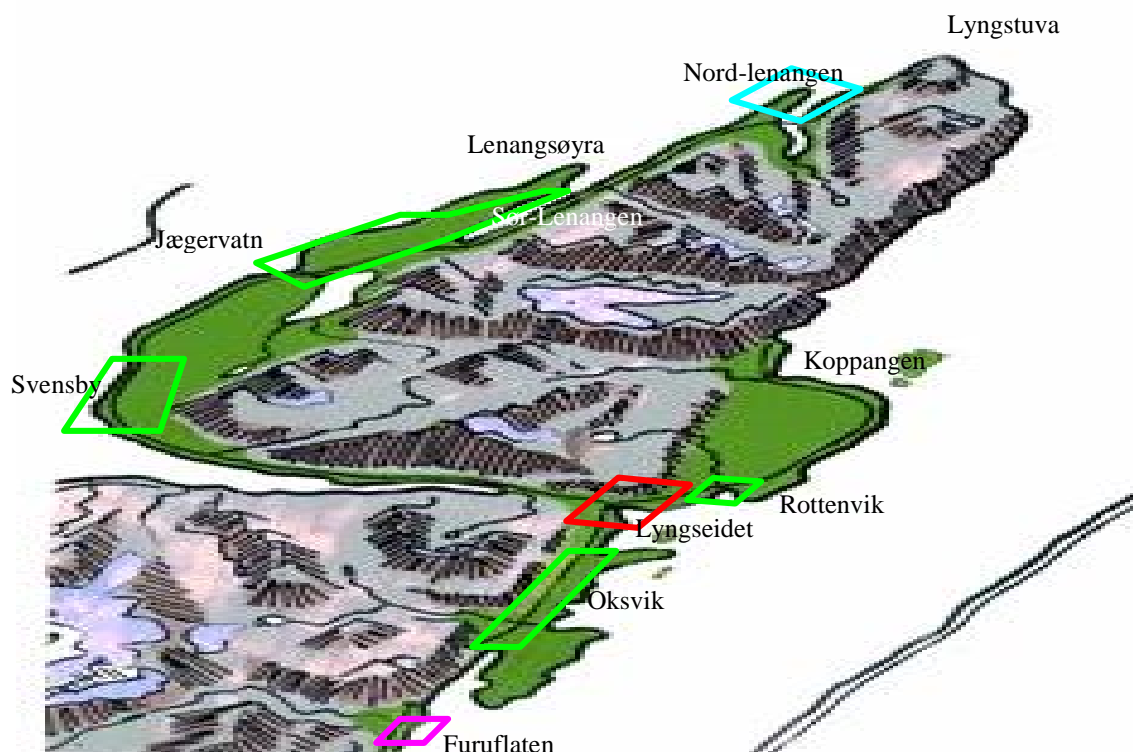

Fig. 17 Illustrasjon av tettstedene Furuflaten (industribygd), Lyngseidet (kommunesenteret) og Nord-Lenangen (fiskeri/fiskeindustri). I tillegg er de viktigste landbruksområdene illustrert (grønn markering).

Nord-Lenangen. Fiskeri og sjørelaterte næringer viktig. Ung befolkning. Behov for boligtilrettelegging.

Sør-Lenangen-Lenangsøyra-Jægervatn. Jordbruksbygd med mange aktive bruk. Store arealer egnet for nydyrking. Stor fiskeribedrift på Lenangsøyra (nord i området). Fritidsbebyggelse i hovedsak på Lenangsøra. Skole og barnehage i Sør-lenangen.

Svensby-Storsteinnes. Jordbruksbygd med mange aktive bruk. Tilrettelegging for også andre typer næringsarealer, da fastlandsforbindelse mot Tromsø kan påskynde annen utbygging.

Koppangen-Lyngstuva. 3 mils kyststrekning som forbeholdes uberørt. Reiselivsattraksjon.

Rottenvik-Koppangen. Lite ny bebyggelse de siste årene. Lite restriksjoner på alle typer bebyggelse (næring, boliger og hyttebebyggelse).

Rottenvik. Jordbruksbygd med mange aktive bruk. Boligområde i sørlige del av området.

Lyngseidet. Kommunesenter. Egen plan for sentrum er nødvendig. Arealer til reiselivsnæring (skisport) lokalisert nord og sør for sentrum. Sikring av attraktive boligområder nært sentrum (se Rottenvik og Karnes).

Oksvik (strekningen Pollen-Karnes). Jordbruksbygd med mange aktive bruk. Unge bønder med stor kompetanse. Nye boligfelt lokaliseres på Karnes (nord i området) og næringsarealer (i tilknytning til MIT) sør i området.

Furuflaten. Industribygd. Lite restriksjoner på utbygging. Behov for boligtilrettelegging.

Generelle hovedtrekk:

Boligbebyggelse.

Kommunen er aktiv for å sikre gode boligområder. Tilrettelegging av boligfelter i tilknytning til tettstedene, mange med tilgang til naustarealer. I tillegg er det lagt til rette for spredt boligbygging slik at alle områder kan ta imot naturlig befolkningstilvekst.

Næringsbebyggelse.

Foruten næringsarealene som er tilrettelagt i sentrumsområdene, er det lagt til rette for forholdsvis store næringsarealer rundt Lyngseidet, i Lenangen, Svensby-området og Polleidet. I tillegg er det avsatt arealer til reiselivsnæringer i alle deler av kommunen.

Fritidsbebyggelse.

Det er avsatt arealer til fritidsbebyggelse i flere deler av kommunen. Fritidsbebyggelse er imidlertid ikke lokalisert inntil tettstedene, viktige jordbruksområder og mye brukte friområder.

Landbrukshensyn.

Lyngen kommune har forholdsvis god oversikt over de viktigste landbruksområdene. Det finnes gode registreringer på dyrka og dyrkbar mark, aktive bruk (lokalisering og størrelse) og viktige beiteområder. Det finnes også en god registrering på skogressursene i kommune. Planen er restriktiv til fritidsbebyggelse i de beste jordbruksområdene.

Reindriftshensyn. Planforslaget har i liten grad endret betingelsene for reindriften. Kalvingsland og flyttleier er i stor grad opprettholdt som tidligere.

Naturvernensyn.

Store deler av kommunen er av nasjonal verneverdi og er vernet i medhold av naturvernloven. Områdene er ikke spesielt kontroversielle i forhold til utbygging, da disse i hovedsak berører fjellområdene. Uberørt natur ventes å få økende verdi i fremtiden og må betraktes som viktig for reiselivsutviklingen.

Strandsonen.

På grunn av topografien i kommunen er bebyggelsen som helhet nært strandsonen. Fritidsbebyggelsen er imidlertid lokalisert min. 100 m fra strandsonen, mens boligbebyggelse og reiselivsarealer i mange tilfeller tillates bygd nært sjøen. I bestemmelsene til planen har man imidlertid sikret at det skal ta hensyn til allmenn ferdsel ved bygging av naust og reiselivsbygg.

Kulturlandskap og kulturminner.

Mange bygder i kommunen har fortsatt intakte kulturlandskap med eldre bebyggelse. En plan som omfatter landskapstilpasning/byggeskikk bør utarbeides.

5.0 Oppfølging av planen

5.1 Videre arbeid

Foruten utarbeidelser av reguleringsplaner/bebyggelsesplaner der bestemmelser i arealdelen krever det, vil følgende planoppgaver være aktuelle å følge opp/igangsette:

- Kommuneplanens strategidel
- Ullsfjordforbindelsen mot Tromsø
- Forvaltningsplan for Lyngsalpan landskapsvernområde
- Landbruksplan for kommunen
- Stedsutviklingsplaner tettsteder
- Plan for kulturlandskap/byggeskikk
- Plan for sjøarealene (interkommunalt samarbeid)